

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoPr/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115210777
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115210777.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: Ing. I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. XXX/X, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Centrum podpory Nitra, so sídlom Nitra, Piesková 32, IČO: 00 151 866, o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 25. septembra 2018, č. k. 12Cpr/2/2016-156 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Cpr/2/2016-172 zo dňa 15. apríla 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Zhora uvedeným uznesením v spojení s opravným uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný žalovanému zaplatiť žalobca, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

1.2. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 251, § 255, § 257, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16. 04. 2015 a jej doplnením zo dňa 04. 06. 2015 domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta hlavný radca oddelenia nehnuteľností Centra podpory Nitra ku dňu 01. 04. 2015. Súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby na pojednávaní dňa 27. 03. 2017 v znení: Výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písmeno b) a § 47 ods. 1 písmeno b) zákona č. 400/2009 Zb. zákonov o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov daná žalobcovi listom žalovaného zo dňa 10. 03. 2015, je neplatná a štátnozamestnanecký pomer žalobcu v stálej štátnej službe neskončil, ale naďalej trvá. Žalovaný je povinný od právoplatnosti rozsudku naďalej zamestnávať žalobcu, umožniť mu pokračovať v práci na základe opisu činností štátnozamestnaneckého miesta platného do 01. 04. 2015 s prideleným funkčným mesačným platom 817 eur platným do 01. 04. 2015. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu funkčného mesačného platu vo výške 17 974 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 12Cpr/2/2016-114 zo dňa 19. 04. 2017 žalobu zamietol, žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podal vo výroku o trovách konania žalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8CoPr/4/2017-129 zo dňa 31. 05. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že zo spisu nevyplýva, že by si žalovaný uplatňoval nárok na náhradu trov konania, zápisnica neobsahuje údaje o tom, či súd prvej inštancie vyzval strany sporu na vyjadrenie k náhrade

trov konania pred skončením dokazovania, preto i keď žalovaný náhradu trov konania nežiadal, ale pritom výslovne neuviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje, t. j. výslovne uviedol, že sa vzdáva práva na náhradu trov konania, nie je možné hodnotiť tak, že si náhradu trov konania neuplatnil. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadiť sa právne záväzným názorom odvolacieho súdu, odstrániť vytykané nedostatky, a opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť zákonným spôsobom. Žalovaný súdu písomne oznámil, že si uplatňuje trovy konania, ktoré vyčíslil po doručení príslušných podkladov od odboru dopravy sekcie hnutelného a nehnuteľného majetku Ministerstva vnútra SR. Súd prvej inštancie po preskúmaní obsahu spisového materiálu skonštatoval, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy by súd výnimočne náhradu trov konania úspešnej strane konania nepriznal. Vzhľadom k uvedenému pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko mal vo veci plný úspech, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá a pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania platí zásada úspechu vo veci. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude rozhodnuté o výške trov konania samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je ustanovené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

2. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol že žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, pretože zástupkyňa žalovaného, prítomná na pojednávaníach, je zamestnankyňou žalovaného, ktorý chce od chudobného, dlhodobo znevýhodneného - nezamestnaného, bezúhonného občana bez príjmu, zaplatiť trovy konania. Uviedol, že súd prvej inštancie mohol rozhodnúť podľa § 257 CSP a že žalobca sa vzdal odvolania pretože už počas celého procesu pojednávania pochopil, že súd prvej inštancie sa prikláňa k žalovanému ako orgánu štátnej moci. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 25. 09. 2018 č. k. 12Cpr/2/2016-156 zrušil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

3. Písomné vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania, keď účinky úkonov dovtedy učených podľa OSP zostávajú zachované.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (prihliadajúc i na prípadné, ale nezistené vady konania pred súdom prvej inštancie majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná

strana nahradiť. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP).

11. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).

12. Predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby na pojednávaní dňa 27. 03. 2017. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 12Cpr/2/2016-114 zo dňa 19. 04. 2017, žalobu zamietol, pričom zamietajúci výrok nadobudol právoplatnosť dňa 04. 05. 2017. V súvislosti s požiadavkou odvolateľa na nepriznanie náhrady trov konania protistrane pre dôvody hodné osobitného zreteľa odvolací súd poznamenáva, že ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 OSP) predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

13. Prihliadnúc na vyššie uvedené skutočnosti je zjavné, že žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu a v danej veci neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočný postup súdu prvej inštancie pre nepriznanie náhrady trov konania. Sama okolnosť, že na sa pojednávaní zúčastnil zamestnanec žalovaného nie je dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na

náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v tomto štádiu konania žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).